

Muzika Dravske divizijske oblasti.

V PROSLAVO

poroke Nj. Veličanstva kralja Aleksandra I.
s princeso Marijo

v petek, 9. junija 1922 ob 20. uri v dvorani „Union“

svečani koncert.

Sodelujejo: gdč. Zdenka Zikova, solistinja,
g. Antonin Balatka, kapelnik, in člani kraljev.
opernega gledališča.

Dirigent: kapelnik dr. Jos Čerin.

SPORED:

1. Edvard Grieg: „Poklonitvena koračnica“.
2. Bedřich Smetana: „Vltava“, simfonična slika iz cikla „Má vlast“.
3. a) Anton Lajovic: „Begunka pri zibeli“.
b) Lucijan M. Škerjanc: „Vizija“.
c) Janko Ravnik: „V razkošni sreči“.
d) Rišto Savin: „Ljubica, zdaj je dan“.
4. Nikolaj Rimskij Korzakov: „Noč na Triglavu“. Simfonična slika iz opere-baleta „Mlada“.
1. Noč. Duše pokojnikov. 2. Mlada in Jaromir. 3. Nočne ptice. Zli duhovi. Črnobog. 4. Dvorana kraljice Kleopatre. 5. Jutranji svit. Žvrgolenje ptic.
5. Antonin Dvořák: „Dva slovanska plesa“; op. 46. Št. 2. in 1.

Vltava.

Dva vrelca izvirata v senčnatem Češkem Lesu ; eden gorak in žuboreč, drugi hladen in miren. Potoka tečeta v peščeni strugi, združita svoje valčke, ki krasno odsevajo v žarkih jutranjega solnca. Brzi potok postane reka Vltava, ki naraste na svoji poti po češki zemlji v mogočno reko.

Teče skozi goste gozdove, v katerih se vrši ravnokar vesel lov, nato med ravninami in vasmí, kjer obhajajo ravno ženitovanje s petjem in plesom. Po noči se igrajo pri luninem svitu z njenimi srebrnimi valovi vodne vile, dočim odsevajo v njih mnogoštevilni gradovi, priče nekdanje moči in slave.

Reka drvi svoje valove po kataraktih sv. Janeza in si s silo dela pot skozi sotesko v nadaljno široko strugo. Po tej teče dalje proti Pragi. Pozdravlja častiljivi Višegrad, nato pa se zgubi pred očmi skladatelja.

Begunka pri zibeli.

(Oton Župančič.)

Jezušček med trtami,	K meni, k meni romarja!
Jezušček pod oljkami	Kar iskala, sta našla:
Ziblje ga Marija.	Jezusa, Marijo
Zlata pala je steza	V Betlehemu sredi trt,
Preko polja ravnega,	Sredi oljk kot sredi brd
Dete, pojva k njima	Tiho domačijo.
Kdo sva tujca in odkod?	K meni, k meni romarja!
K Jezusu na božjo pot	Kar iskala, sta našla:
Greva preko Soče,	Bomo skup živeli
tu k Mariji greva, z brd	Bomo skupaj sanjali
izpod oljk tu izmed trt,	Zibelke poganjali,
romarja brez kočé	ti o domu peli.

Mati božja objema me,
Jezušček prižema te. —
Joj, saj smo si znanci
Midva z brd in onadva
S svete gore sta doma.
Z doma vsi pregnanci.

Vizija.

(Pavel Karlin.)

S temne samote, z večernih senc
se je prikazal tvoj beli obraz
Kakor spomin na veselo pomlad
na vriskajočo, cvetočo pomlad.
Ljubica, jaz nate mislim takrat!
Svetlo, plamenčka iz temne noči
so me pogledale tvoje oči.
Kakor meglice od rožnega polja
so se ovili krog tvoje glave
zlati, nakodrani mehki lasje —
jaz sem pozabil na svoje gorje.

V razkošni sreči.

(Vojeslav Molé)

Pod solncem se daljave grejejo,
drhté jim grudi sveže, mlade,
pod nebom se škrjančki smejejo
in radost sejejo v livade.

Blesteče veje se priklanjajo
in čakajo dehtenja, cvetja,
in solnčne moje misli sanjajo
v rajú tvojega objetja.

In moje pesmi nate čakajo,
da te pripelje bela cesta,
se v sreči smejejo in plakajo
kot pred oltar idoč nevesta.

Ljubica, zdaj je dan.

(Oton Župančič.)

O ljubica, zdaj je dan, in nikdar več ne vrne se noč.
O ljubica, zdaj je dan, tak jasen, tak vroč
z dijamanti ves posejan.
O ljubica, zdaj je dan, in tvoja duša je solnce nad njim
in moja duša je morje pod njim.
Pa pride tihi, veliki čas in solnce bo palo v ocean in
takrat boš videla, kdo sem ti jaz!

Noč na Triglavu.

I. Noč. Oblaki se polagoma razkrope in končno izginejo docela Jasna noč brez mesečine. Zvezde se utrinjajo. V dolini Triglavskega pogorja se zbirajo duše pokojnikov; z vseh strani prihajajo in zaplešejo fantastičen kolo.

II. Mesec vzide in razsvetli dolino. Iz sence Triglavove se pojavi princesa Mlada in pokliče k sebi Jaromira. Lahno polzi Mlada preko čeri in prepadov, a Jaromir plava za njo. Plesoče duše prekinejo svoje kolo. V izbruhu divje strasti se hoče Jaromir Mladi približati; toda ona izgine in Jaromir ji sledi kakor senca.

III. Mesec pordeči. Pod zemljo zagrmí. V grozi zbeže duše senc. Nočne ptice lete preko gora. Iz vseh kotanj in jam pridejo zli duhovi, škratje, čarovnice, se priplazijo kače in krastače. Igre in plesi pošasti teme. Sredi peklenškega rajanja se dvigne iz Triglava v podobi črnega kozla Črnobog s svojim spremstvom. In prikliče dušo Jaromira ter egiptovske kraljice Kleopatre.

IV. Neprodurna tema. Prizorišče se izpremeni v egiptovsko kraljevsko dvorano. Na razkošnem ležišču iz bagra počiva Kleopatra. Obdajajo jo plesalke in sužnje. In zaplešejo plesalke, sužnje ter Kleopatra. Strastno skuša kraljica privabiti k sebi Jaromira. Njegova duša se začinja oživljati, Mladina senca si zakriva obraz v dlani in joka Tedaj zapoje prvi petelin. Hipoma izgine vse. Oblaki polagoma odhajajo.

V. Prvi jutranji svit. Na pobočju Triglava spi pod drevjem Jaromir. Narava se zbuja, žvrgolenje ptic. Solčni žarek pade na Jaromira. Svetel dan.